

तारं मायां तथागच्छादुरागिणि मैधुनप्रिये ।  
वद्भिर्मायां मनुः प्रोक्तः सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥  
एषा मधुमती तु स्यात् सर्वसिद्धिप्रदा प्रिये ।  
गुह्यात् गुह्यतरा विद्या तव ज्ञेहात् प्रकी-  
र्त्तिता ॥ ८ ॥

देशुवाच ।

शुतश्च साधनं पुरयं यन्निगीर्णं सुखप्रदम् ।  
यस्मिन् कावे प्रकर्त्तव्यं विधिना केन वा प्रभो ।  
अत्राधिकारिणः के वा समासेन वदस्व मे ॥

ईश्वर उवाच ।

वसन्ते साधयेद्दुधीमान् हविष्याश्री जितेन्द्रियः ।  
सदा ध्यानपरो भूत्वा तद्दर्शनमहोत्सुकः ॥  
उच्चटे प्रान्तरे वापि कामरूपे विशेषतः ।  
स्थानेष्वेकतमं प्राप्य साधयेत् सुसमाहितः ।  
अनेन विधिना साक्षात् भविष्यति न संशयः ॥  
देवाश्च सेवकाः सर्वे परं चात्राधिकारिणः ।  
तारकब्रह्मणो भ्यं विनाप्यत्राधिकारिणः ॥”

इति तन्त्रसारे योगिनीसाधनप्रकरणं समाप्तम् ॥  
दशविधदशान्तर्गतदशाविशेषः । यथा,—  
“खनच्चत्रं ध्रुवं कृत्वा पञ्च तत्र विमिश्रयेत् ।  
मङ्गलेन हृतः शेषो मङ्गलादिविनिश्चयः ॥  
मङ्गला पिङ्गला धन्या भामरी भद्रिका तथा ।  
उल्का सिद्धा सङ्कटा च योगिन्यष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥  
अष्टौकं मङ्गला धत्ते शेषास्तेकैकवर्द्धिकाः ।  
पुनस्तार्कान्निवर्त्तन्ते चक्रवत् परिवर्त्तनात् ॥”  
अपि च ।

“रोहिण्यादौ त्रिरावृत्त्या मङ्गलादौ यथाक्रमम् ।  
उल्का सिद्धा सङ्कटा च अश्विन्यादित्रये पुनः ॥”  
एतासामन्तर्देशा ।  
“दशावर्षन्तु षट्त्रिंशद्भागं कृत्वा विनिर्द्दिशेत् ।  
यन्तु यस्या हि यद्दुर्घं तत्तद्भागं प्रकीर्त्तितम् ॥”  
फलं यथा,—

“मङ्गला मङ्गलं धत्ते तुलभोगं सुखं तथा ।  
गोगनाश्वसहस्राणि गृहे तस्य दिने दिने ॥  
पिङ्गला विविधं दुःखमन्त्रचिन्तादिसम्भवम् ।  
ददाति नाशं शत्रुभ्यो धनधान्याजादिकम् ॥  
धन्या च सततं दत्ते सर्वत्र विजयादिकम् ।  
शत्रुभ्यो रचते निबं मादवत् परिपालयेत् ॥  
भामरी विविधं दुःखमन्तःसम्भ मसम्भवम् ।  
अकस्मात्तस्य दुर्दैवं विधिना प्रेरितं भवेत् ॥  
भद्रिका विविधान् धत्ते सम्मानादिमनोरथान् ।  
तुष्टा चेद्भद्रिका निबं दुर्गैः सुयहायते ॥  
उल्का व्याधिकारी प्रोक्ता निबं नानाभयप्रदा ।  
उल्का यदि समायाति सुयहो दुर्गहायते ॥  
सिद्धा च साधयेत् सर्वं मन्त्रारम्भनादिकम् ।  
यस्य तुष्टा भवेत् सिद्धा लक्ष्मीस्तस्य करे स्थिता ॥  
सङ्कटा सङ्कटं दत्ते सुदुक्ते धान्यधनादिकम् ।  
सेव भाया सदा निबं गृही लघ्वाः फणी यथा ॥”

इत्युद्बोधचन्द्रिका ॥

योगी, [ न ] पुं, ( योगः अस्त्यस्यति । योग +  
इनिः । यज्ञा, युज समाधौ । युजिर् योगे वी +  
“संठचानुवृथात् ॥” २। २। ४२ । इति चिनुष् ।)

योगयुक्तः । तस्य लक्षणादि यथा,—  
“स्वर्गं लोके गृहेऽरण्ये सुस्निग्धे चन्दने तथा ।  
समता भावना यस्य स योगी परिकीर्त्तितः ॥”  
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ३५ अध्यायः ॥  
अपि च ।

“आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन ! ।  
सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥”  
इति श्रीभगवद्गीतायाम् ७ अध्यायः ॥  
अन्यत्र ।

ऋषय ऊचुः ।

“भगवन् ! देवतारिष्य । हिरण्यादिनिष्ठदन ! ।  
चत्वारो ह्याश्रमाः प्रोक्ता योगी नाम क  
उच्यते ॥

सर्वकर्मणि संन्यस्य समाधिमचलं श्रितः ।  
य आस्ते निश्चलो योगी स सत्यासी न पञ्चमः ॥  
सर्वधामाश्रमाणां द्वैविध्यं श्रुतिदर्शितम् ।  
ब्रह्मचार्यपञ्चकौणो नैष्ठिको ब्रह्मचरः ॥  
योऽधीत्य विधिवद्देवान् गृहस्थाश्रममात्रेण ।  
उपकुर्व्याणको ज्ञेयो नैष्ठिको मरणान्तिकः ॥  
उदासीनसाधकश्च गृहस्थो द्विविधो भवेत् ।  
ऋणानि त्रीण्युपाहृत्य त्वत्त्वा भाव्याधनादिकम् ॥  
एकाकी यस्तु विचरेदुदासीनः स मोक्षिकः ।  
कुटुम्भभरणायतः साधकोऽसौ गृही भवेत् ॥  
तपस्तप्यति योऽन्येन यजेद्देवान् जुहोति च ।  
स्वाध्याये चैव निरतो वनस्थस्यापसो मतः ॥  
तपसा कथितोऽर्थथं यस्तु ध्यानपरो भवेत् ।  
सत्यासिकः स विज्ञेयो वानप्रस्थाश्रमे स्थितः ॥  
योगाभ्यासरतो निबन्धमारुरुच्यतेन्द्रियः ।  
ज्ञानाय वर्त्तते भिक्षुः प्रोच्यते परमेष्ठिकः ॥  
यश्चात्मरतिरेव स्थान्निवृत्तप्रो महासुनिः ।  
यस्य गद्गं नसम्पन्नः स योगी भिक्षुरुच्यते ॥  
ज्ञानसन्न्यासिनः केचिद्देवसन्न्यासिनः परे ।  
कर्मसन्न्यासिनः केचिद्विधिः परमेष्ठिकाः ॥  
योगी च त्रिविधो ज्ञेयो भौतिकः सांख्य एव च ।  
द्वतीयोऽन्याश्रमी प्रोक्तो योगसुत्तममास्थितः ॥”  
इति कौर्म २ अध्यायः ॥

( तेषां स्त्रीसङ्गनिषेधो यथा,—  
“यदि सङ्गं करोत्येव विन्दुस्तस्य विनश्यति ।  
व्यायुःक्षयो विन्दुहीनादसामर्थ्यं जायते ॥  
तस्मात् स्त्रीणां सङ्गवर्ज्यं कुर्यादाभ्यासमाद-  
रात् ।

योगिनोऽङ्गस्य सिद्धिः स्यात् सततं विन्दुधार-  
यात् ॥”  
इति दत्तात्रेयसंहिता ॥

तेषां पथं यथा, हठयोगप्रदीपिकार्याम् ।  
“गोधूमशालियवघृष्टिकशोभनात्रं ।  
क्षीराद्यखण्डनवनौतसितामधूनि ।  
शूण्ठीकपोलकफलादिक्रमपञ्चशकं  
सुजादिदिव्यसुदकश्च शमीन्द्रपथम् ॥”  
तेषामपथं यथा, तत्रैव ।

“कङ्कन्तित्तलवणोष्णहरीतप्राव  
सौवीरतेकतिलसर्वपमत्स्यमद्यम् ।

आजादिमांसदधितक्रकुलत्यकोल-  
पिन्याकहिङ्गुलसुनादमपथ्यमाहुः ॥” )

योगीश्वरः, पुं, ( योगिनामीश्वरः । ) याज्ञवल्क्य-  
सुनिः । ( इति हेमचन्द्रे योगेश्वरदशनात् ।  
३ । ५५१ ॥ ) यथा,—

“योगीश्वरं याज्ञवल्क्यं सम्युच्य सुनयोऽनुवन् ।  
वर्णाश्रमेतराणां नो ब्रूहि धर्मानुश्रवतः ॥”  
“योगिनां सनकादीनां ईश्वरः श्रेष्ठं याज्ञ-  
वल्क्यं संपूज्य ॥” इति मिताचरा ॥ त्रि,  
योगिनां श्रेष्ठः । ( यथा, मार्कण्डेये । ६६ । २५ ।

“यजन्ति यानस्तमलैर्मनोभि-

योगीश्वराः क्षेप्रविमुक्तिहेतून् ॥” )

योगीश्वरी, स्त्री, ( योगिनामीश्वरी । ) दुर्गा ।  
यथा,—

“योगेश्वरादयो देवाः सनकान्तास्तपोधनाः ।  
तेषां स्वामी तथा योगी ईश्वरी प्रसपालना ॥  
आत्मैन्द्रियमनादीनां संयोगो योग उच्यते ।  
तेषां वा योजनादयोगी योगेश्वर्यविबोधना ॥”  
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

योगेशः, पुं, ( योगस्य ईशः ईश्वरः । ) याज्ञ-  
वल्क्यः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५५१ ॥ ( योगे-  
श्वरे, त्रि । यथा, भागवते । ४ । १६ । ६ ।

“कपिलो नारदो दत्तो योगेशः सनकादयः ।  
तमन्वीयुर्भागवता ये च तत्सेवनोत्सुकाः ॥” )  
योगेश्वरः, पुं, ( योगानां ईश्वरः । ) श्रीकृष्णः ।  
यथा,—

“ब्रूहि योगेश्वरे कृष्णे ब्रह्मण्ये धर्मवर्मणि ।  
खां काष्ठामधुनोपेते धर्मैः कं शूरश्च गतः ॥”  
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ॥

( शिवः । यथा, महाभारते । १३ । १४ । ३२३ ।  
“नमस्ते भगवन् देव ! नमस्ते भक्तवत्सल ! ।  
योगेश्वर ! नमस्तेऽस्तु नमस्ते विश्वसम्भव ! ॥”  
देवहोत्रतनयः । यथा, भागवते । ८ । १३ । ३२ ।  
“देवहोत्रस्य तनय उपहृतां दिवस्यते ।  
योगेश्वरो हरेरंशो बृहत्वां सम्भविष्यति ॥”

योगेश्वरी, स्त्री, बन्ध्याककोटकी । इति भाव-  
प्रकाशः । ( योगानामीश्वरी । दुर्गा । यथा,—  
“त्वचं योगेश्वरी तथा—” इति चण्डीकव-  
चम् ॥ योगयुक्ते, त्रि । यथा, मार्कण्डेये । ६७ । ८ ।  
“प्रजापतेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च ।  
योगेश्वरेभ्यश्च सदा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥” )

योगेशं, स्त्री, ( योगे सन्धिच्छिन्नादिपूरणे इष्टम् । )  
सौसकम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०५ ॥ ( तथास्य  
पथ्यायः ।

“नागं महाबलं चीनं पिष्टं योगेश्वरीसकम् ॥  
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥ )

योग्यं, स्त्री, ( योग्यत् इति । युज् + णिच् + यत् । )  
ऋद्धिनामौषधम् । ऋद्धिनामौषधम् । इत्य-  
मरः । २ । ४ । ११२ ॥

योग्यः, त्रि, ( योगाय प्रभवति । योग् + “योगाद्-  
यच् ॥” ५ । १ । १०२ । इति यत् । ) प्रवीणः ।  
योगाहः । ( यथा, रघुः । ६ । २६ ।